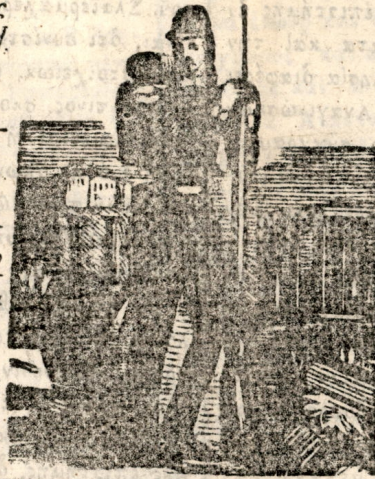

ΕΘΝΟΦΥΛΑΞ

ΕΚΔΕΤΑΙ πεντάκις τῆς εβδομάδος
ἤτοι ΔΕΥΤΕΡΑΝ, ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ,
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ καὶ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Συδρομὴ ἔτησι διὰ τοὺς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ συν-
δρομίας δραχ. 12, ἑξαμηνιαία 6, τριμην. 3.
Διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ ἑλλην. κράτους ἔτη-
σί δραχ. 16, ἑξαμηνιαία 8.
Διὰ τὴν ΤΟΥΡΚΙΑΝ, ΡΑΛΙΑΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ τι-
μὴ ἔτησις συνδρομῆς δραχ. 24, διὰ τὴν ΑΥΣΤΡΙΑΝ,
ΓΑΛΙΑΝ, ΜΕΛΙΤΗΝ, ΚΑΛΟΓΙΑΝ καὶ ΗΡΕΜΟ-
ΝΙΑΣ δραχ. 56, διὰ τὸ ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ δέκα
ἀργυρὰ ρούβλια.

Αἱ συνδρομαὶ προπληρώνονται. Γίνονται δ' ἐν τῇ
πρωτεύουσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ΕΘΝΟΦΥΛΑΚΟΣ,
κείμενον παρὰ τῇ πλατείᾳ τῆς Μητροπόλεως. Ἐν δὲ
ταῖς ἐπαρχίαις παρὰ τοῖς ταχυδρομ. ἐπιστάταις.

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ αἱ συνδρομαὶ γίνονται παρὰ
τῶν ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν γραφείων ΚΩΝΣΤΑΝΤΙ-
ΝΟΥΠΟΛΕΩΣ καὶ Ν. Ἀργυριάδῳ ἐν ΣΜΥΡΝΗ-
παρὰ τῶν ὑποδιευθ. τοῦ ἑλληνικοῦ ταχυδρομείου κ.
Αθ. Παναγιωτοπούλῳ· ἐν ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ παρὰ τῶν
κ. Ἀποστ. Μυλωνᾶ· ἐν ΚΑΙΡῶ παρὰ τῶν ἑλληνικῶν
προξενείῳ· ἐν ΓΑΛΑΖΙῶ παρὰ τῶν κ. Γ. Βυζαγγελάδῳ
γραμ. τοῦ ἑλληνικοῦ προξ. ἐν ΒΡΑΪΛΙΑ καὶ ΠΥΡΡΙῶ
παρὰ τοῖς ἑλλήν. προξ. Τσαμαδῶ καὶ Π. Βενιζέλω
ἐν ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῶ παρὰ τῶν κ. Γκιφῶν· ἐν ΒΑΡΝΗ
παρὰ τῶν Θ. Δούκα· ἐν ΚΑΛΟΓΥΤΑ τῶν κ. Σαράντη.

Τιμὴ καταχωρήσεως δι' ἐκάστην εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχων δραχ. 5. Αἱ διατριβαὶ προπληρώνον-
ται κατ' ἀποκοπὴν.

ΣΗΜ. Οὐδεμίαν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν διατριβὴν δημῶ
πυέται χωρὶς νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃ ὁ ἀρμόδιος ταχ.
ἐπιστάτης, ὅτι προεπληρώθη τὸ ἀνάλογον ἀντίτι
τῆς καταχωρήσεως.

Δύο νέοι Ἕλληνες συγγραφεῖς.

Πρὸ ὀλίγου καιροῦ καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ἐποχὴν
ἐξεδόθησαν, ὑπὸ νέων Ἑλλήνων φιλοπονηθέντα, δύο συγγράμ-
ματα, τὸ *Περὶ ἀρχῶν* τοῦ κ. Νικολάου Δαμαλά, ἐν Λειψία,
καὶ ἡ *Πάπισσα Ἰωάννα*, τοῦ κ. Ροῦδου, ἐν Ἀθήναις, μαρ-
τυροῦντα μὲν ἀμφότερα ἀνεπτυγμένην διάνοιαν καὶ πολυ-
μάθειαν οὐ τὴν τυχοῦσαν, ἀποδεικνύοντα δ' ἐκάτερον εὐ-
σέβειαν μὲν καὶ ἠθικότητα τοῦ πρώτου, ἀρετὴν δὲ ἀειθερίας
τοῦ δευτέρου καὶ σύγχυσιν ἐν τῇ καρδίᾳ παντὸς αἰσθηματος
ἠθικῆς ἢ τούλάχιστον ἐπιδείξιν ἀνοίκειον ἀνηθικότητος.

Οὐδέποτε ἴσως συνέπεσε ταυτοχρόνως καὶ κατὰ τύχην
νὰ ἐκδοθῶσι συγγράματα τοσοῦτον διαφέροντα ἀλλήλων
κατὰ τὸ ἐμπνέον καὶ ὀδηγούν αἰσθημα καὶ τὴν εὐγενῆ πρό-
θεσιν τῶν γραψάντων. Τὴν διαφορὰν δὲ ταύτην καὶ πλεόν
ἀπότομον καὶ πλεόν ἐπιβλαβῆ καθιστᾷ τὸ ἀστερέωτον
ἐστὶ καὶ καχεκτικὸν τῆς ἑλληνικῆς κοινωρίας, δι' ἣν ἐγράφη-
σαν, ἐστὶ δὲ τὸ ἡμελημένον καὶ ἀπλοῦν τοῦ ὕψους καὶ τῆς
γλώσσης τοῦ πρώτου τῶν δύο συγγραμμάτων, καὶ αἱ λαμπ-
ρὴ καλλοναὶ τοῦ λόγου, τὰ περὶ τὴν ἀφήγησιν θέλητρα
καὶ ἡ γοητευτικὴ εὐφύα τοῦ δευτέρου.

Ἄν ἡ *Πάπισσα Ἰωάννα* ἐγράφετο πρὸς κατειρώνευσιν θρη-
σκείας τινός, ἔστω καὶ ὑπὲρ τῆς ἀθείας αὐτῆς ἀόμνη, ἀλλ'
ὑπὲρ τίνος ἄλλης θρησκείας ἢ ὑπὲρ ἀθείας σεβομένης τούλά-
χιστον τὰς κοινὰς τῆς ἠθικῆς ἀρχάς· ἂν ἐγράφετο μὲ τὸν
πλέον ἄρρητον δισταγμὸν τοῦ Βολταίρου, τοῦ Βύρωνος, τῆς
Σάνδης καὶ τοῦ Χάινε, ἀλλὰ διετῆρει τούλάχιστον σεβα-
σμὸν τινα πρὸς τὰ κοινότατα κοινωνικὰ καθήκοντα, θὰ εἶχε
τούλάχιστον ὁ συγγραφεὺς αὐτῆς τινα προηγούμενα, θὰ ἐ-
κρίνετο καὶ θὰ ἐπεκρίνετο ἐντὸς μιᾶς σχολῆς, καὶ τότε ἴσως
θὰ εὐρίσκετό τις νὰ συμπησίη τὰ μεγάλα ἐλαττώματα πρὸς
τὰς ἐξωτερικὰς ἀρετὰς τοῦ συγγράμματος. Ἀλλὰ καὶ ἂν
ὑπῆρξάν ποτε προηγούμενά τινα ἀσεβείας πρὸς θεμελιώδη
κοινωνικὰ δόγματα καὶ ἀναποφεύκτους κοινωνικὰς ἀρχὰς
μέχρις ἐσχάτων, αἱ νέαι εὐρωπαϊκαὶ κοινωνίαι μετὰ βδε-
λυγμίας σήμερον ἐστρεψν τὰ νῶτα πρὸς τοὺς ὑπαδούς τῶν
ἀνατρεπτικῶν τῆς θρησκείας καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ ἰδεῶν. Ἐ-
πειδὴ ταιαῦται ἰδέαι εἶναι ἐλαττωμένοι σήμερον, ψευδεῖς καὶ ἀ-

νοῦσαι θέλουεν ἀποφύγει νὰ κάμωμεν λόγον ἐν τῷ παρόντι
περὶ τῆς *Παύσης Ἰωάννας* καὶ θέλουεν περιορισθῆ νῦν
μόνον εἰς τὸ δεύτερον.

Ὅσοι ἐγνώρισαν ἐκ τοῦ πλησίον τὸν κ. Ν. Δαμαλᾶν ἐν
Ἀθήναις, πρὶν χάριν τῶν σπουδῶν του μεταβῆ εἰς Γερμα-
νίαν, μετὰ πεποθήσεως θέλουεν προαποφανθῆ, πρὶν ἐτι ἀνα-
γνώσουν τὸ πρῶτον αὐτοῦ θεολογικὸν σύγγραμμα, ὅτι εἶναι
πρῶτὴν βαθείας χριστιανικῆς πίστεως καὶ σπανίου ἠθικοῦ χα-
ρακτῆρα, διότι βαθεῖα χριστιανικὴ πίστις καὶ σιδήρως ἠ-
θικός χαρακτήρ τὸν ἔσσαν εἰς τὰς θεολογικὰς σπουδὰς καὶ
τὸν διεκρινον μετὰ τῶν ἡμῶν. Καὶ τοιοῦτον ἀληθῶς εἶναι τὸ
σύγγραμμά του· διότι ὁ κ. Δαμαλᾶς ἐν μέσῳ σπουδῶν εἰς
ξένα θεσπεύματα καὶ πεπλανημένα ἐπίστευσι φιλοσοφικὰ συ-
στήματα ἐν Γερμανίᾳ οὐ μόνον διετήρησεν, ἀλλὰ καὶ ἐρα-
ταίως τὴν εἰς τὰ δόγματα καὶ τὰς παραδόσεις τῆς ὀρθο-
δόξου ἡμῶν ἀνατολικῆς ἐκκλησίας πεποιθήσιν αὐτοῦ. Ἡ δὲ
θερμότης καὶ ὁ ἐνθουσιασμός, μεθ' ὧν ὑπὲρ αὐτῶν ἐν τῷ συγ-
γράμματι αὐτοῦ ἀγωνίζεται, ἀποδεικνύουσι, ὅτι δὲν ἀπώλε-
σεν, ὡς ἄλλοι, τὸ πῦρ ἐκεῖνο τῆς ἀρετῆς καὶ ἠθικῆς, αἰτι-
ως καὶ μετὰ τῶν ἡμῶν τὸν εὐνοϊστῶν καὶ τὸν προωρῖζεν εἰς τὸ
ἐκκλησιαστικὸν λειτουργήμα, ὅπερ ἄνευ ἐκεῖνων ἐκπίπτει
εἰς βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα καὶ ἀνωφελῆ καὶ ἀχρηστον θεο-
κπιλείαν. Ἐκτὸς τούτου ὁ κ. Ν. Δαμαλᾶς, φέρων ἐν τῇ με-
τῇ τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν φύσιν θερμὴν καὶ χαρακτηρη-
στικὰ φρονήματα φιλελεύθερα καὶ προοδευτικά, ὅποια ἀ-
νγκαιῶς μορφώνει ἡ ἀληθὴς καὶ καθαρὰ μελέτη καὶ κατὰ-
ληψις τῶν ἀρχῶν τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς θρησκείας. Ὡς
ἡ ἑλληνικὴ κοινωρία θέλει εὐρεῖ ἐν αὐτῷ πολυμαθῆ θεολόγον,
ἀλλῆ χριστιανὸν καὶ θερμουργὸν πολίτην.

Τὸ *περὶ ἀρχῶν* σύγγραμμα τοῦ κ. Δαμαλά ἦτο ἀναγ-
καίτατον παρ' ἡμῖν τοῖς νεωτέροις Ἕλλησι, διότι σκοπὸν ἔ-
χενά ὄριση καὶ συστηματοποίησιν πρῶτον μὲν καὶ κυρίως
τὰς ἀρχὰς, ἐφ' ὧν ἡ θεολογία ὡς ἐπιστήμη στηρίζεται, ἐξ ὧν
ἀπείκνυται ποῖα τις εἶναι ἡ ἐπιστήμη αὕτη, ποῦ ἔχει τὴν
αἴτην καὶ τὸν λόγον αὐτῆς, ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ δηλ. λόγῳ ἢ
ἐντὸς αὐτοῦ, καὶ ποῖα τις ἢ ἐν τῇ πληθῶν καὶ ποικιλίᾳ τῶν
δαίρων ἀνθρωπίνων γνώσεων ἐπιστημονικὴ ἐνόησις αὐτῆς.

δεύτερον δὲ ποιεῖ αἱ ἀρχαί, ἐφ' ὧν ἡ θεολογία ὡς ἐπιστήμη τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας στηρίζεται ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἀρχὰς τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν. Ἄν μεταξὺ τῶν περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀσχολουμένων ὀλίγοι εἶναι οἱ σαφῶς καὶ εὐκρινῶς περὶ ἡτῶν γινώσκοντες τὴν φύσιν καὶ τὰς ἐπιστημονικὰς βάσεις τῆς θεολογίας ὡς ἐπιστήμης ἐγγενεῖς, πρὸ πάντων δὲ τὰς ἀρχαί, τὰ δόγματα καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν πράξιν, καθ' ἣν ἡ ἡμετέρα ἐκκλησία διαφέρει τῶν ἄλλων, πολὺ περισσότερον οἱ λαϊκοί. Ἀναγινώσκων τις ἤδη τὰς 204 σελίδας, ἐξ ὧν σύγκριται τὸ σύγγραμμα τοῦ κ. Δαμαλά, λαμβάνει εὐκρινῆ καὶ σαφῆ ἰδέαν ὄλων αὐτῶν τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν διαφορῶν, δι' ὧν στερεοῦται μὲν ἢ εἰς τὰ πάτρια πίστες, ἀποκαλύπτονται δὲ καὶ σαφηνίζονται ὅλαι αἱ οὐσιώδεις διαφοραὶ τῆς ἡμετέρας πρὸς τὴν λατινικὴν καὶ τὴν τῶν διαμαρτυρομένων ἐκκλησιῶν καὶ καταδεικνύονται ὅλαι αἱ δυσκολίαι καὶ εὐκολίαι τοῦ ἔργου τῆς ἐνώσεως ὄλων τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν καὶ καθολικῆν χριστιανικὴν ἐκκλησίαν. Πρώτην λοιπὸν σήμερον φερόμεν ἀποκτᾶ ἡ ἑλληνικὴ ἐκκλησία ἔργον τοιοῦτον θεολογικῆς ἐπιστήμης, ὅποιον ἠνόησαν καὶ ἀνέπτυξεν οἱ μεγάλοι πατέρες τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας καὶ αἱ ἐπτὰ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι, καὶ πρώτην φερόμεν ἐκτιθενται συστηματικῶς ἐν αὐτῇ αἱ οὐσιώδεις καὶ θεμελιώδεις διαφοραὶ τῶν τριῶν ἐκκλησιῶν, ἐξ ὧν ὅλαι αἱ ἄλλαι διαφοραὶ προέρχονται. Ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια καὶ τὸ συμφέρον τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας ἀπῆται νὰ μὴ μένη πλέον βωβῆ καὶ ἀναπολόγητο, αὕτη ἀπέναντι τῶν ἀδίκων κατ' αὐτῆς καὶ ἐκ προκαταλήψεως ἐπιθέσεων τῶν ξένων θεολόγων καὶ ἐκκλησιῶν, οὐδὲ νὰ ἐξκολουθῆ ἐρμηνευομένη καὶ κρινομένη ἐπιπολαιῶς καὶ ψευδῶς ὡς μέχρι τοῦδε ἐν τοῖς συγγράμμασι καὶ ταῖς παραδόσεσι τῆς ἐπιτελείας Βυρώπης. Ὡστε καὶ κατὰ τοῦτο τὸ σύγγραμμα τοῦ κ. Δαμαλά εἶναι τὸ πρῶτον ἔργον μετὰ τὴν μακρὰν δουλείαν τοῦ γένους ἡμῶν, καθ' ἣν ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία ὡς ἐπιστήμη θεολογικὴ τόσο πολὺ ὑστέρησεν τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν, τὸ πρῶτον ἔργον δι' οὗ ἐκτιθενται ἐκ τῶν πηγῶν αἱ πρῶται βάσεις τῆς θεολογικῆς ἡμῶν ὡς ἐπιστήμης, ὅπως αὕτη ἀναπτυχθῆ εἰς τὸ μέλλον καὶ κραταιωθῆ στερεωτέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, ἐν ἣν εἶναι κεκλημένη τόσο πολὺ νὰ δραματολογήτῃ εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς πολιτικῆς ἀναγεννήσεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ αὐτῆς. Ἄν τοσαῦτα μεγαλοῦργα καὶ θαυμάσια ἔργα συνετέλεσεν ἡ ἐκκλησία ἡμῶν κατὰ τὴν δουλείαν καὶ τὴν ἐκπύρνασιν μὲ τὸ ἐλεύθερον καὶ θερμὸν πνεῦμα, τὸ ὅποιον μὲ πρακτικὰς μόνον διδασκαλίαις ὁ κληρὸς αὐτῆς ἐπέπνευσεν εἰς τοὺς ὑπὸ τὸν ζυγὸν λαοίς, ὅποια δὲν θὰ συντελέσῃ ἐπαυρομένη καὶ πάλιν διὰ τῆς ἐπιστήμης εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Βασιλείων, τῶν Χρυσοστόμων καὶ τῶν Γρηγορίων, εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν μαρτύρων καὶ νέας ἀγνώστους δυνάμεις ἀναλαμβάνουσα ἐκ τοῦ ὑγινοῦς πολιτισμοῦ τῆς νέας Βυρώπης, καὶ ταύτας διὰ τῆς θρησκευτικῆς ἐγκεντρικίζουσα εἰς τοὺς σημερινούς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς.

Καί τοι σποδαστῆς ἔτι καὶ νέος ὁ κ. Ν. Δαμαλάς φέρει ὡς μέλος πιστὸν τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, καθαρῶς ἰδίαν ἐπιστημονικὴν προσωπικότητα, ὑφ' ἣν πραγματεύεται τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν, ἐξάγων αὐτὰς ἐκ τῶν Γραφῶν, ὅπως ἠνόησαν αὐτὰς αἱ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι καὶ οἱ μεγάλοι πατέρες τῆς ἐκκλησίας. Πρὸ τὸ σύστημα τοῦ Σλαϊερχμάχερ, τὸ ἐπικρατοῦν σήμερον ἐν Γερμανίᾳ, ἀντιθέτει ὁ κ. Δαμαλάς ἄλλην σύλληψιν περὶ τῶν ἀρχῶν τῆς χριστιανικῆς θεολογίας, καὶ ἀφ' οὗ ταύτας ὠρισε

προβίνει εἰς τὴν κατ' ἰδίαν ἔκθεσιν τῶν θεμελιωδῶν αὐτῆς δογμάτων, ἐν ἣν ὀρίζει καὶ τὰς κατ' αὐτὰ διαφορὰς τῆς ἡμετέρας πρὸς τὰς δύο ἄλλας ἐκκλησίας καὶ προσπαθεῖ ν' ἀποδείξῃ καὶ λογικῶς καὶ ἱστορικῶς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν γνησιότητα ἐκείνης συγκριτικῶς πρὸς ταύτας. Ἡ θεμελιώδης τοῦ Σλαϊερχμάχερ ἰδέα περὶ τῆς θεολογίας καὶ ἐπιστήμης εἶναι, ὅτι συνίσταται εἰς τὸ σύνολον τοιοῦτων ἐπιτημονικῶν στοιχείων, ὅποια εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς ἐπίτευξιν πρακτικοῦ τινος σκοποῦ. Ὁ κ. Δαμαλάς δογματίζει, ὅτι ἡ θεολογία εἶναι ἡ ἐξ ἀποκαλύψεως ὑπάρχουσα καὶ συστηματικὴ ἐνότης ὄλων τῶν θεωρητικῶν καὶ πρακτικῶν ἐκείων ἀληθειῶν περὶ τῶν σχέσεων Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, αἵτινες πιστεύονται καὶ φυλάττονται οὐχὶ μόνον καὶ ἀπλῶς ἐξ ἀποκαλύψεως θείας ἀλήθειας, ἀλλὰ καὶ διότι καλλίτερον ἐξηγοῦσι τὰ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου φαινόμενα, καὶ τῷ ἀνθρωπίνῳ λόγῳ, ἐφ' ὅσον τὰ ὅρια αὐτοῦ ἐκτείνονται, κατ' οὐδένα λόγον εἰς ἀντίθεσιν εὐρίσκονται. Ἐπ' αὐτῆς δὲ τῆς θεμελιώδους ἀρχῆς ζητεῖ νὰ στηρίξῃ ὅλον τὸ θεολογικὸν σύστημα τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας καὶ ὡς θεωρητικῆς καὶ ὡς πρακτικῆς ἐπιστήμης, διότι καὶ ἡ πρακτικὴ θεολογία οὐδένα ἄλλον σκοπὸν ἔχει εἰμὴ νὰ διδάξῃ πῶς αἱ ὑπὸ τῆς κυρίας θεολογίας δεδομέναι ἀλήθειαι δύνανται νὰ καταστῶσιν ὠφελίμοι τῇ ἐκκλησίᾳ πρὸς πληρωμὴν τοῦ πρακτικοῦ αὐτῆς ἔργου καὶ σκοποῦ. Ἡ διαφορὰ λοιπὸν τοῦ συστήματος αὐτοῦ πρὸς τὸ τοῦ Σλαϊερχμάχερ εἶναι μεγάλη, διότι κατὰ τοῦτο μὲν ἀπασα ἡ θεολογία εἶναι ἐπιστήμη πρακτικὴ ἔχουσα τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἐνότητα αὐτῆς ἐν μόνῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, κατ' ἐκεῖνο δὲ ἡ μὲν κυρία θεολογία εἶναι ἐπιστήμη ἔχουσα τὴν ἀρχὴν αὐτῆς ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ λόγῳ, μόνον δὲ ἡ ἐφαρμοσμένη θεολογία εἶναι πρακτικὴ ἐπιστήμη ἔχουσα τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἐνότητα αὐτῆς ἐν τῷ ἔργῳ καὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐκκλησίας.

Τοιαύτη εἶναι ἡ βᾶσις τοῦ περὶ Ἀρχῶν συγγράμματος τοῦ κ. Δαμαλά. Οὔτε καιρὸν οὔτε πρόθεσιν ἐνταῦθα ἔχομεν νὰ κρίνωμεν τόσο δύσκολον καὶ ὑψηλὸν ζήτημα. Ἄλλ' οἰαδῆποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ γνώμη ἐκάστου περὶ αὐτῆς, πάντοτε ἐπαινος ὀφίλεται εἰς τὸν κ. Δαμαλά, ὅτι νέος ἔτι καὶ σπουδαστῆς εἰσῆλθε καὶ ἐκάθησε τόσο ἐνωρὶς εἰς τὰ ἐδώλια τῆς ἐπιστήμης, φέρων ἴδιον σύστημα καὶ ἰδέας, δι' αἵτινα ἐν μέσῳ τῆς τόσο πολυσόφου ἐν θεολογίᾳ Γερμανίας ἀπῆταιτο οὐ μικρὰ σπουδὴ καὶ ἀνεξαρτησία ἐπιστημονικοῦ φρονήματος.

Ἀπορεύοντες νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς λεπτομερείας, ἐν αἷς πραγματεύεται περὶ Θεοῦ, περὶ ἀνθρώπου, περὶ τῆς πρὸ τῆς ἀμαρτίας καταστάσεως αὐτοῦ, περὶ τῆς πτώσεως, περὶ ἀπολυτρώσεως καὶ σωτηρίας τῆς ἀνθρωπότητος, περὶ ἐκκλησίας, τοῦ ἔργου καὶ τοῦ σκοποῦ αὐτῆς καὶ τῆς τελευταίας καὶ πλήρους ἐν τῷ μέλλοντι βίῳ δικαιοσύνης τοῦ ἀνθρώπου, νομίζομεν καθῆκον ἡμῶν νὰ συστήσωμεν εἰς μὲν τὴν κυβέρνησιν τὴν διατήρησιν τοῦ κ. Δαμαλά ὡς ὑποτρόφου ἐν Βυρώπῃ, ὅπως πρὸ πάντων ἐπισκεφθῆ καὶ τὴν Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν, εἰς δὲ τὸν κ. Δαμαλά νὰ ἐξκολουθῆ μὲ τὴν αὐτὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸν αὐτὸν ζῆλον τὰς θεολογικὰς αὐτοῦ σπουδὰς, δι' ὧν θέλει καταστῆ ὠφελιμώτατος εἰς τὴν πατρίδα του.

Συνέλευσις Μακεδόνων.

Οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Παιραιεῖ Μακεδόνες πρὸ ἐτῶν συνησθάνοντο τὴν ἑλλειψιν κοινοῦ τινος δεσμοῦ, δι' οὗ ν' ἀναγνωρίζωνται καὶ συμβοηθῶνται ὑπὸ τοιοῦτου δὲ αἰσθήματος ὁρμώμενοι συνήλθον πολλοὶ τὴν 27 φεβρουαρίου 1866, καὶ ἀπεφάσαν δημοφώνως τὰ ἑξῆς.

1ον. Νά συνεορτάζωσι ἕτος ἅπαντες ἐν μιᾷ ἐκκλησίᾳ ἕνα ἄγιον ὡς κοινόν τῶν Μακεδόνων προστάτην, ὡς τοιοῦτος δὲ ἐνεκρίθη ὁ ἅγιος Δημήτριος τῶν Μακεδόνων, ἡ δὲ ἐνιαυσία αὐτῶν φηθῆ ἀπὸ κοινῆς συνείδησιν Ἀθῆναις ἐν τῇ ναῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου πανηγυρὶς νὰ τεληῖται τῇ 13ῃ τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

2ον. Νά προστεθῶσι κατὰ δυνάμιν τοὺς εἰς νότους καὶ δυστοχίας περιπεσόντα, ἰδίως τῶν Μακεδόνων καὶ νὰ διευκολύνωσι τὴν ἐπάνοδον αὐτῶν, τὴν ἰδίαν πατρίδα.

3ον. Πρὸς ἐπιβελίωσιν τῶν ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 2 θρησκευτικῶν καὶ ἀνθρωπικῶν ἔργων ἐξελέξαντο ἐπιτρόπους πέντε ἄνδρας, τοὺς ἑσ. Ἀνδρόνικον Παῖκον, Ἀθανάσιον Ρουσόπουλον, Ἀγγελῆν Ἀνασίου, Ἀθανάσιον Γκίμην καὶ Ἀναστάσιον Γεωργίου, οἵ, προσέθηκαν καὶ γραμματεῖα τὸν Λεωνίδα Πασχάλην καὶ τούτου, ποδηγήσαντος τὸν Ιω. Πανταζίδην.

4ον. Ἰὸς τοὺς ἐπιτρόπους τούτους ἐπὶ τρία ἔτη ἐκλεχθέντας, ἦτοι μὲν τοῦ ἁγίου Δημητρίου τοῦ ἔτους 1869, ἀπεφάσισαν νὰ συνεορτάσωσι.

α. Ἡμίσειαν τοῦλάχιστον δραχμὴν ἑρ' ἅπαξ ἕναστος Μακεδὼν διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς εἰκόνης τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

β. Ἡμίσειαν δραχμὴν τοῦλάχιστον κατ' ἕτος ἕκατος διὰ τὴν τρετὴν τῆς εορτῆς.

γ. Μίαν τοῦλάχιστον δραχμὴν κατ' ἕτος ἕκατος Μακεδὼν διὰ ἃ ἐν τῷ ἀριθ. 2 μνημονευόμενα φιλανθρωπικὰ ἔργα.

5ον. Πᾶς Μακεδὼν τελῶν τὰ ὑπ' ἀριθ. 4 δηλωθέντα τέλη εἶναι μέλος τοῦ κοινου τῶν Μακεδόνων, ὁ δὲ διακοσίας δραχμὰς ἑρ' ἅπαξ προσνεγκῶν ἀναγράφεται εὐεργέτης αὐτοῦ.

6ον. Ἡ ὑπ. ἀριθ. 3 καὶ 4 δηλωθεῖσα ἐπιτροπὴ ἀπεφασίσθη νὰ ὀνομάζηται «Προστατευτικὴ ἐπιτροπὴ τῶν Μακεδόνων», ἥτις συντάξασα τὸν κανονισμόν οὗτῃς νὰ ὑποβάλῃ αὐτὸν ἐντός τεσσαράκοντα ἡμερῶν εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ κοινου τῶν Μακεδόνων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Αἱ ἐκλογαὶ ἐξηκολούθησαν χθὲς ἐν πλήρει τάξει καὶ ἡσυχίᾳ. Ἐλπίζεται δὲ νὰ διεξαχθῶσιν ἡσυχῶς καὶ ἀταράχως, διότι ἕνεκα τῆς μυστικότητος τοῦ συστήματος πάντες οἱ διαφερόμενοι περιμένουσι νὰ χρησιμοδοτήσωσιν ὑπὲρ αὐτῶν αἱ μεταλλιναὶ Πυθίαι καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀποφεύγουσιν ἐκ παντὸς τρόπου τὰς συγκρούσεις καὶ τὰς ἀταξίας.

— Βεγαλάσαμεν χθὲς ἀπὸ καρδίας ἀναγνώσαντες εἰς ἐν τῶν ὀργάνων τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἀπαριθμησιν ἐπεμβάσεων, τὰς ὁποίας διὰ διορισμῶν, παύσεων καὶ μεταθέσεων τῶν ὑπαλλήλων μετέρχεται τὸ ἐνεστῶς ὑπουργεῖον ἐν Μεσσηνίᾳ, Ζακύνθῳ, Λακωνίᾳ, Πυλῖᾳ καὶ ἀλλαγῇ πρὸς ἀποτυχίαν τῶν ὑποψηφίων αὐτοῦ τε καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ. Εἶναι ἀληθῶς ἡ ἐσχάτη καὶ ἡ κωμικωτέρα τῶν ἀναιδεῶν νὰ λαλῶσι τὰ ὄργανα τοῦ κ. Κουμουνδούρου περὶ ἐπεμβάσεων ὡς τολμοῦν νὰ κάμνωσι λόγον περὶ ἠθικῆς καὶ τιμιότητος. Φίλινται, ὅτι οἱ χρηστολόγοι καὶ ἀφιλοκερδεῖς ἐπόθουν ἀπὸ καρδίας νὰ μείνωσι τὰ τυφλὰ ὄργανά των ὅπως ἦσαν τοποθετημένα διὰ νὰ ἐνεργήσωσι καὶ κατὰ τὰς δημαιορθεσίας ὅπως ἐνήργησαν καὶ κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς.

— Ὁ μέχρι τοῦδε τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν κ. Βάρβογλης προϋβιβάσθη γενικὸς γραμματεὺς, ὁ δὲ κ. Σιμόπουλος προϋβιβάσθη ἀπὸ δευτέρου πρῶτης τάξεως τμηματάρχης.

— Ὁ διορισμὸς τοῦ μεγαλεμπόρου κ. Σπάρταλη ὡς γενικοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Λονδίνῳ ἀντὶ τοῦ κ. Στεφ. Ξένου ἀπολυθέντος διὰ τὴν γνωστὴν δίκην διήγειρεν ἀρίστην ἐντύπωσιν. Οἱ γνωρίσαντες τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ ὁμογενεῖς ὁμολογοῦσι μετὰ χαρᾶς, ὅτι ὁ κ. Σπάρταλης κατέχει ὅλα τὰ διὰ τὴν σπουδαίαν ταύτην θέσιν ἀπαιτούμενα προσόντα. Εἶναι ἔμπορος πεπαιδευμένος, κατέχει τὴν δευτέραν ἢ τὴν τρί-

την θέσιν καὶ τὸν πλοῦτον μεταξὺ τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ Ἑλλήνων καὶ τιμᾶται πολὺ ὑπὸ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἀγγλῶν διὰ τοὺς τρόπους καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ. Εὐχόμεθα νὰ διακωλύσῃ πάσας τὰς περὶ αὐτοῦ χρηστάς ἐλπίδας.

— Ἡ παρὰ τὴν Θῆραν ἡραστειὸς ἐνέργεια ἐξηκολουθεῖ. Μετὰ τὴν πρώτην ἀναδύσασαν νῆσον Γεώργιος Α', ἠνώθη ἤδη ἐντελῶς μετὰ τῆς Καμμένης καὶ ἡ Ἀφροδέσσα, ἐγγίξει δὲ νὰ ἐνωθῇ καὶ ἡ τελευταῖον ἀναφανείσα Ἰταπαντῆ, ἐνῶ συγχρόνως καὶ αἱ τρεῖς ἐπεκτείνονται πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης καὶ ἀνυψοῦνται. Ἀνέδου καὶ τετάρτη νῆσος, ὀνομασθεῖσα Ἀνάστασις καὶ ἀπέχουσα 10 μέτρα τῆς Ἀφροδέσσης, νῦν δὲ ἐνωθεῖσα μετ' αὐτῆς.

— Ὁ κ. Θεόπομπος Φιντικλῆς Ἀθηναῖος μετὰ τετραετῆ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ φοίτησιν ὑποστάς τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τὰς τῆς νομικῆς ἐξετάσεις ἔλαβε ἐπαξίως τῆς ἐπιμελείας τοῦ τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα. Συγχαίροντες τὸν νέον τοῦτον τῷ ἐπευχόμεθα τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν καὶ εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῆς ἐπιστήμης του.

— Ἡ Βυβαρική κυβερνήσις συγκροτεῖ ἐπιτηρητικὸν στρατόπεδον διὰ πάντα ἐνδεχόμενον κίνδυνον.

— Αἱ πρωσικαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουσι καθ' ἐξέστην νέα στρατιωτικὰ μέτρα τῆς κυβερνήσεως. Πέντε ἢ ἕξ ἐκ τῶν κυριωτέρων φρουρῶν τῆς μοναρχίας ἐξοπλίζονται ἐν σπουδῇ καταρτίζονται δὲ νέα συντάγματα τοῦ πεζικοῦ καὶ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ συγκεντρῶνται οἱ ἑσθροὶ. Ἀυστηρῶς δὲ παρηγγέθησαν οἱ ἀρχηγοὶ ὠρισμένων τινῶν μοιρῶν νὰ μὴ δίδωσι τοῦ λοιποῦ ἀδείας ἀπουσίας Αἱ ἐφημερίδες τῆς πρωσικῆς Πολωνίας διατάχθησαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας νὰ μὴ γράφωσι τίποτε περὶ τῆς κινήσεως τῶν στρατευμάτων.

— Ὁ πρίγκιψ Ναπολέων διατρίβει τανῦν ἐν Φλωρεντίᾳ, ἐκεῖθεν δὲ βεβαιούται ὅτι προτίθεται νὰ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας. Κατὰ τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας, ὁ ἐξάδελφος τοῦ Ναπολέοντος ἦλθε φέρων εἰς Ἰταλίαν ἐμπιστευτικὴν τινα ἐντολήν τοῦ αὐτοκράτορος πρὸς τὸν Βίκτορα Ἐμμανουήλ.

— Αἱ πρωσικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι τὸ κείμενον τῆς πρὸς τὰ δευτερεύοντα γερμανικὰ κράτη διακηνώσεως τῆς πρωσικῆς κυβερνήσεως. Ἡ Πρωσσία καταγγέλλει τὴν Αὐστρίαν εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν ὡς ἐξοπλιζομένην καὶ ἀναγκάζουσαν καὶ αὐτὴν νὰ λάβῃ προφυλακτικὰ μέτρα, ἵνα μὴ εὐρεθῇ ἀνέτοιμος ὡς καὶ κατὰ τὸ 1850. Ἐκθεάζουσα δὲ ἐκυτὴν ὡς κατ' ἐξοχὴν γερμανικὴν δύναμιν, ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ ποῖαν βοήθειαν δύναται νὰ περιμένῃ παρὰ τῆς Γερμανίας, ἐκρηγνυμένου τοῦ πολέμου. Ἡ τύχη τῆς Πρωσσίας, λέγει ὁ κ. Βίσμαρκ, συνταυτίζεται μετὰ τῆς τύχης τῆς Γερμανίας. Εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι καταστροφομένης τῆς δυνάμεως τῆς Πρωσσίας, ἡ Γερμανία δὲν δύναται πλέον νὰ μετὰσχῃ τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς, ἢ μόνον παθητικῶς. Ἐπερχομένης εὐρωπαϊκῆς τινος κρίσεως, ἡ Ὁμοσπονδία, ὡς ἔχει τὰ νῦν, δὲν δύναται νὰ σώσῃ τὴν Γερμανίαν ἀπὸ τῆς ἀτυχίας τῆς Πολωνίας. »

Κύριε συντάκτα τοῦ «Ἐθνοφύλλου»

Μὲ ἀπορίαν μας μεγάλην ἐμάθομεν πῶς ὁ κ. Δρόσος λέγει εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας γράφει, ὅτι κατὰ τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν ἐδώκαμεν τὰς ψήφους μας εἰς τὸν κ. Παρίσην, διότι μᾶς ἐπλήρωσεν. Ἄν ἠθέλαμεν νὰ πωλήσωμεν τὴν συνείδησιν καὶ τὰς ψήφους μας, θὰ τὰς ἐπωλούσαμεν εἰς τὸν Δρόσον, ὅστις κατὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτὴν ἐξώδευσε τὰ χρήματά του ἀλύπητα. Ἡμεῖς ἀφ' οὗτου ἀπεκτήσαμεν τὰ δικαιώματα τῆς ψήφου ψηφο-

φορούμεν Παρίσην και Παξιμάδη πάντοτε και τούτο θά κάμνωμεν έως ότου νά αποθάνωμεν και κατά την τελευταίαν μας ώραν θ' αφήσωμεν κατάρην εις τὰ παιδιά μας αν δέν λάμνωσι τὸ ἴδιον, διότι τὸν Δρόσον οὔτε τὸν γνωρίζομεν, ἀλλ' οὔτε τὸν θέλομεν διὰ βουλευτήν μας. Ἐνθυμείται πολὺ καλά, ὅτι εἰς τὴν περασμένην ἐκλογὴν ἐξήγησα τέσσαρας μόνον ἀπὸ ὅλους μας διὰ νὰ τοῦ φυλάξωσι τὴν κάλπην και κανεὶς δὲν ἠθέλησεν, αν και ἔδιδε ἀπὸ 150 δραχμὰς εἰς τὸν καθένα.

Ταῦτα καταχωρίσατε χάριν τῆς ἀληθείας.

Ἐν Φαλατάδῳ, τὴν 20 φεβρ. 1866. **Ι. ΠΥΛΑΒΙΟΣ.**

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Φαλατάδου.

Πέτρος Τριαντάφυλλος, Δ. Ι. Δεσίπρης, Γ. Παπαγιαννόπουλος, Γιάκ. Ἀλαβάνος, Αντ. Ἀλαβάνος, Παντ. Μωραΐτης, Γ. Φαλιέρος, Ἰω. Πλυτᾶς Μπατζάκης, Γ. Μ. Φαλιέρος, Φραγ. Μπατζάκας, Γ. Βλάσης, Νικ. Κεφαλλονίτης, Αντ. Γκίτζης, Ν. Τζιώτης, Μάρ. Ἀλπέρτης, Γ. Δεσίπρης, Φραγ. Φόνσος, Κωνσ. Ἀλπέρτης, Γ. Δεσίπρας, Μαρ. Ν. Νάξος, Ν. Τριανταφύλλου, Μάρ. Α. Κολάρος, Ν. Φαλιέρος, Μαρ. Η. Κολάρος, διὰ τὸν ἀγράμματον Γ. Πλυτῆ Ν. Τριανταφύλλου, διὰ τὸν ἀγράμματον Πέτρον Κολάρον Μάρκος Κολάρος, Μαρ. Πλυτᾶς, Ἰω. Σανταμούρης, διὰ τοὺς ἀγράμματούς Αντ. Συριανόν, Εὐαγγ. Κολάρον, Γ. Κεφαλλονίτη, Ἰω. Ζ. Πλυτῆ, Γαχ. Πλυτῆ, Γ. Βιδάλην, κατ' αἰτησίν των Ν. Τριανταφύλλου, Κωνσ. Ἀλπέρτης, Γιάκ. Ζιώτης, Δημ. Κ. Δεσίπρας, Ἰω. Πλυτῆς, διὰ τοὺς ἀγράμματούς Σαβ. Τζανολίνου, Ν. Τζανολίνου, Γιαν. Κεφαλωνίτη, Μαρ. Γ. Πλυτῆ, Μαρκ. Καβούδην, Ν. Καβούδην, Γ. Κολάρον, Ζανὴν Κοράρον, κατ' αἰτησίν των Ἀντ. Ἀλαβάνος, Νικ. Δεσίπρας, Περ. Κεφαλωνίτης, Εὐαγγελῆς Κωνσταντίνου, Αντ. Δεσίπρας, διὰ τοὺς ἀγράμματούς Γιάκ. Μυκωνιάτην, Μαρ. Μυκωνιάτην, Αντ. Κολάρον, Γιαν. Τζίζην, Ἀλ. Κέκον, Νικ. Ἀλπέρτην, Περ. Βιδάλην, Γ. Δεσίπραν, Ν. Κεφαλωνίτην, Περ. Δεσίπρη, Σταμ. Κορριάτην, κατ' αἰτησίν των Περ. Κεφαλωνίτης, Γ. Τριανταφύλλου, Γ. Ζιώτης, Γ. Βιδάλην, Γ. Δαρμῆς, διὰ τοὺς ἀγράμματούς Ἰω. Η. Βιδάλην, Δημ. Ὁρζανόν, Γιαν. Μυκωνιάτην, Γ. Νάξον, Μαρκ. Νάξον, Γ. Μαλιάρη, Σταμ. Πλυτᾶ, Αντ. Γ. Γκίτζη, Εὐάγγ. Κανόνικον, Ν. Ἀλπέρτη και Λαρέζον Κολάρον, κατ' αἰτησίν των, Ν. Τριανταφύλλου.

Ἐδίδονται τὸ γνήσιον τῶν ἀνωτέρω ὀγδοήκοντα τεσσάρων υπογραφῶν δημητῶν μου χωρίου Φαλατάδου.

Τῆ 8 μαρτίου 1866.

Ὁ δήμαρχος Σωτηρίου
Μ. ΤΙΒΕΡΙΟΣ.

Πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ βρεφοκομείου Ἀθηνῶν.

Ἀξιότιμοι κύριοι! Ἐπισκεφθεὶς σήμερον τὸ παρ' ὁμῶν ἐφορευόμενον φιλανθρωπικὸν κατὰστημα τοῦ βρεφοκομείου λίαν συνεινήθην διὰ τὴν ἐν αὐτῷ τάξιν και καθαριότητα ἐπιθυμῶν δὲ νὰ συντελέσω και ἐγὼ κατὰ τι περὶ τὴν σωτηρίαν τοῦ τόσον φιλανθρωπικοῦ τούτου ἔργου, οἷς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὴν συνδρομὴν μου ἐκ δραχ. τριακοσίων ἐπὶ ἔτος, τὰς ὁποίας θέλετε λαμβάνει πρὸς τοῦ ἐνταῦθα κυρίου Γ. Ν. Μαντζαβίνου

Διατελῶ μὲ ὄλην τὴν πρὸς ὁμῶς ἐξίχρστον ὑπόληψιν.

Ἀθῆναι τὴν 28 μαρτίου 1866.

ΑΘ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Πρὸς τὸν κ. συντάκτην τῆς ἐφημερίδος «Ἐθνοφύλαξ.»

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 966 φύλλον τῆς ἀξιολογίμου ἐφημερίδος σαρ ἀνέγνωσα διατριβὴν τοῦ υἱοῦ μου Γεωργίου Α. Καλούδη κατὰ τοῦ ὑπαστυνόμου τοῦ Γ' τμήματος κ. Γεωργίου Αἰγινήτου. Εἶμαι πατήρ τοῦ διατριβογράφου νεανίσκου και φέρω ἐπὶ τῶν ὁμων μου 30 ἔτη διαψεύδω δημοσίᾳ τὰ παρὰ τοῦ καλοῦ τούτου υἱοῦ μου γραφόμενα και ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν κύριον ὑπαστυνόμενον, τῆ δραστηρίᾳ ἐνεργείᾳ τοῦ ὁποίου ἐπανορθώθησαν ἀρκετὰ σφάλματα τῶν υἱῶν μου ἄτινα παραλίπω νὰ ἐκθέσω χάριν πατριῆς στοργῆς. Ἀθῆναι τὴν 30 Μαρτίου 1866. **ΑΝΤ. ΚΑΛΟΥΔΗΣ.**

Ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου Μάσσητος.

Κλήσις Νικολάου Η. Πάνου κατοίκου Κρανιδίου, κατὰ Ἀνδριανοῦ Δελιτῆ κατοίκου Κρανιδίου ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἦν ἐναχόμενον ἔλαδον συντροφοναχτήν εἰς τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν

μου πλοῖον τρεχαντήριον ἢ «Εὐτυχία» ἢ 7 Ἰανουαρίου 1865 ἔτους ὅστις ἔμεινε ἀπὸ τὸ πλοῖόν μου ἄνευ τῆς γκαταθέσεώς μου τὴν 19 Μαΐου 1865 ἔτους ἐνταῦθα εἰς Κρανιδίον κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐκάμνωμεν ἐν ταξιδίον φορτώσαντες ἔλαιον ἢ ἄστρους και πωλήσαντες εἰς Κωνσταντινούην και διάφορα ἄλλα. Ἐκ τοῦ ταξιδίου τούτου προέκυψε ζημία δραχ. 300 ἐκ τῆς διαμονῆς εἰς τούτον δραχ. 20. Κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα ἔλαβε κατὰ ἀποβόλᾳ δρ. διακοσίας τεσσαράκοντα τρεῖς, αἵτινες προστιθεῖσθαι εἰς τὰς 20 δρ. γίνονται τὸ ὅλον δρ. 263 τὰς ὁποίας δυστροπήθη μοι δώση.

Καλεῖται ὅθεν νὰ ἐμφανισθῆ πρὸς συζήτησιν ἐν τῷ εἰρηνοδικεῖον Μάσσητος εἰς ἡμέραν δικάσιμον πολιτικῶν ἐθέσεων ὡραν 40ην π. μ. μετὰ παρέλευσιν ἡμερῶν ἑξὶ ἀπὸ τὴν προεπισημασμένην ἐν Ναυπλίῳ πρωτοδικῶν κοινοποιήσεως τῆς ἐπὶ τῷ εἰσαγγελέᾳ τῶν ἐν Ναυπλίῳ πρωτοδικῶν κοινοποιήσεως τῆς ἐπὶ τῷ εἰσαγγελέᾳ τῶν ἐν Ναυπλίῳ πρωτοδικῶν ἐκτελεστῆ ἢ ἀπόφασι και νὰ καταδικασθῆ εἰς τὰ τῆς δίκης ἔξοδα. Ὁ ἀρμόδιος κλητὴ ἐπιδότω τὴν παρούσαν πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ναυπλίῳ πρωτοδικῶν διὰ τὸν Ἀνδριανὸν Δελιτῆν κάτοικον Κρανιδίου ὡς ἀγνώστου ἤδη διαμονῆς.

Ἐν Κρανιδίῳ, τὴν 15 μαρτίου 1866.

Ὁ τοῦ ἐνάγοντος πληρεξούσιος
ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΝΟΥ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἦνα μὴ τις τυχὸν ἀπατηθῆ, γνωστοποιῶ ὅτι ὁποιοιδήποτε συναλλαγῆ, χρονολογημένον πρὸ τῆς 10 ἰουνίου 1865, μετὰ τὴν ὁποιογραφίαν ἐμοῦ μὲν ὡς ἐκδότου, τοῦ δὲ κ. Ἀλεξ. Ραγκαδά ὡς ἀποδέκτου, ἢ ἐμοῦ μὲν ὡς ἀποδέκτου, τοῦ δὲ κυρίου Κωνστ. Φριδερίκου ὡς ἐκδότου, ὅπου ἠθέλην εὐρεθῆ, εἶναι ἄκυρον και ὡς χάρτης ἀγράφος, διότι πάντα τὰ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης συναλλαγῆτά μου μετὰ τῆς ῥηθείσεως υπογραφὰς ἐξωφλήθησαν ἐμπροθέσμως.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 29 μαρτίου 1866. **ΣΚΑΡΑ Δ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ.**

Ὁ δικαστ. κλητῆρ Γεώργιος Πέρδικας μετέφερε τὸ γραφεῖον του εἰς τὴν πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς Ἀγ. Εἰρήνης οἰκίαν ἐν ἣ ἄλλοτε εἶχε γραφεῖον ἢ συμβολαιογράφος Χ. Κυπριάδης κολλητὰ τοῦ καφενείου ἢ «Ἀχαΐα» λίγον ὑπάρχει τοῦ συμβολαιογράφου Λαμπρούλη.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΚΑΙ ΑΛΟΙΦΗ ΧΩΛΩΒΑΙ

(HOLLOWAY).

ΤΑ ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ταῦτα και ἡ ΑΛΟΙΦΗ ἔχουσι παρὰ πάντα τὰ λοιπὰ φάρμακα τὴν μεγαλειέταν ἐξόδουσιν.

Τὰ ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ εἶναι τὰ ἀξιολογώτατα καθαρτικὰ και ἀναζωογονητικὰ τοῦ αἵματος. Θεραπεύουσιν ἐν μικρῷ χρόνῳ ὅλας τὰς ἀνωμαλίας τῆς καρδιάς και τοῦ στομάχου εἶναι ἀνεκτίμητα ἐν περιπτώσει δυσεντερίας, και ὡς γενικὸν οἰκογενειακὸν φάρμακον δὲν ὑπάρχει αὐτῶν προτιμότερον.

Ἡ ΑΛΟΙΦΗ θεραπεύει ὅλους τοὺς πόνους, τὰς πληγὰς, και τὰ ἔλκη, και ἂν ἠθέλον ὑπάρχει ἀπὸ 20 ἐτῶν. Εἰς τὰ ἐπιδερμικὰ νοσήματα, ὅσον δεινὰ και ἂν ὄσιν, οἷα ἡ λέπρα, ἡ στομακική, ἡ ψώρα, και οἱ λοιποὶ τοιοῦτοι ἐρεθισμοὶ, ἡ θεραπεία γίνεται ῥιζική. Ἐν γένει διὰ τὴν ἐξωτερικὴν χρῆσιν, δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ φάρμακον δυνάμενον νὰ συναγωνισθῆ μετὰ τῆς ἀλοιφῆς ταύτης.

Ὅδηγια γεγραμμένα ἐν πάσῃ διαλέκτῳ (και ἐν αὐτῇ τῇ Κινεζικῇ) εὕρισκονται περιτετυλιγμένα εἰς πᾶν κούτιον και εἰς πᾶν ἄγγελλον.

Τὰ ΠΟΛΥΤΙΜΑ ΤΑΥΤΑ ΦΑΡΜΑΚΑ πωλοῦνται παρὰ πᾶσι τοῖς φαρμακοποιοῖς ἐν πάσαις ταῖς χώραις τῆς Τουρκίας, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Συρίας, Ἀραβίας, ἐν Σιάμ, Πεκίν, Χογκ-Χόγκ, Σαγκχαί, καθ' ἑλλην τὴν Κίνα, ἐν ταῖς Ἰνδίας, και ἐν ταῖς Νήσοις τοῦ Ἀνατολ. Ἀρχιπελάγους.